DACĂ AR FI CA LA BOX...

Dacă ar fi ca la box, am fi putut vorbi de un challenger care asaltează titlul campionului. Dar pentru că sintem intre corzile mult mai puțin aspre ale liniilor albe, să adoptăm limbajul tenisului.

Pînă la finala de simplu bărbați din patrulaterul ticsit ca la Cupa Davis, Vadim Borisov purta cu mîndrie și îndreptățire titlul de campion european, temut pe multe courts-uri continentale datorită îndemînării sale, vitezei de reacție și capacității de a dirija mingile (era să spunem „baloanele", și nu am fi greșit, ținînd cont de desele manevre tactice la care apelează).

Ei bine, în cadrul Universiadei, Florin Segărceanu — cel care i-a întrecut altădată pe Franulovici și Palin, pe brazilienii Koch și Kirmayr, cel care i-a luat un set lui Vilas — l-a învins întîi pe Thomas Emmrich („spaima" multor turnee internaționale) și apoi, în finală, pe Borisov.

N-am stărui asupra acestei performanțe dacă n-am fi încredințați — încă mai de mult — că Florin merită recunoașterea unei anumite valori și încurajarea necesară pentru desăvîrșirea talentului său. Nimeni nu poate nega valoarea triplei performanțe a Virginiei Ruzici, performanță așteptată, firească, confirmată. Dimpotrivă, succesul lui Florin a fost pus sub semnul îndoielii și este astfel cu atît mai merituos.

Acum un an și jumătate antrenorul Stefan Georgescu dojenea presa pentru o presupusă timpurie supralicitare a virtutilor tînărului nostru campion. Recent, la Timișoara, a căzut el însuși în „păcat", exaltînd meritele jucătorilor noștri, ca o întîrziată recunoastere.

Înscriindu-și în palmaresul personal o victorie în fața lui Borisov, Florin Segărceanu și-a mai adăugat o tresă la renumele de jucător de 5 seturi, deci tenace, deci rezistent, deci dîrz, deci luptător — calități mai rar întîlnite într-una și aceeași persoană.

Dacă ar fi ca la box, noul campion european de tenis amator s-ar numi Florin Segărceanu. Nu știm, firește, cîtă vreme ar putea păstra un asemenea titlu teoretic. Dar sintem siguri că măcar pentru o zi, pentru un week-end, pentru o săptămînă, Segărceanu ar putea fi — prin victoria asupra lui Borisov — campionul Europei!

Victor BĂNCIULESCU

12 ZILE DE FRUMOASĂ ȘI ENTUZIASTĂ SĂRBĂTOARE

(Urmare din pag. 1)

Aici, la București, au primit consacrarea sau și-au confirmat clasa internațională performeri ce au intrat, prin realizările lor, în galeria de glorii ale sportului, înscriindu-și în palmares medaliile obținute la cea de-a XI-a Universiadă.

În clasamentul neoficial pe medalii delegația României a obținut din totalul de 67 de medalii, 30 medalii de aur, 17 de argint și 20 de bronz, situîndu-se pe locul al doilea, după Uniunea Sovietică, total 111 medalii (38—38—35) și înaintea Statelor Unite ale Americii, aflate pe locul al treilea cu 56 de medalii (29—18—9), R. P. Chineză pe locul al patrulea cu 21 medalii (10—6—5), Italiei pe locul al cincilea cu 13 medalii (6—4—3), R. D. Germane pe locul al șaselea cu 12 medalii (4—7—1), dintr-un total de 30 de țări care au obținut medalii.

Reprezentanții studenților români au contribuit din plin la sporirea prestigiului competiției, la îmbogățirea gloriei sportive românești. Printre aceștia se numără **Nadia Comăneci**, gimnasta care a revoluționat acest sport pe scară mondială, luptătorul **Ștefan Rusu** și colegii săi, înotătoarea **Carmen Bunaciu**, atletele, scrimerii, tenismanii, voleibaliștii ș.a.

Cele 67 de medalii constituie cel mai bun bilanț al reprezentanților noștri la Universiadă din toate cele 11 ediții de pînă acum, proba elocventă a vitalității și valorii sportului românesc, consecință a sprijinului și atenției de care se bucură în România socialistă această importantă activitate socială.

CEI CARE AU FOST... MEMORIA UNIVERSIADEI!

La această ediție a Universiadei — pe lîngă concurenți, antrenori și arbitri, pe lîngă cei aflați, deci, pe „scenă", au lucrat numeroși oameni, anonimi, care au depus un mare volum de efort pentru asigurarea reușitei acestei mari manifestări sportive internaționale. Printre aceștia s-au numărat aceia care au condus și tipărit operațiile de informare a miilor de participanți și ziariștilor de la Universiadă.

Muncă de specialiști în cel mai înalt înțeles al cuvîntului, care a putut fi realizată cu sprijinul și sub directa asistență a inginerului Cornel Marian, *directorul Centrului de calcul al Ministerului Industriei Metalurgice. Calculatorul cu 16 terminale — amplasate la principalele baze sportive — a asigurat permanent informarea pe 3 nivele : fișa de rezultate a competiției, buletinul informativ al zilei și, în sfîrșit, buletinul final. Cu aportul firmei britanice „RICOH" doi specialiști londonezi, David Patrick și Fred Milburn au lucrat la aparatele de multiplicat alături de tehnicienii români. Astfel a fost posibil ca în fiecare dimineață să fie puse la dispoziția presei și a delegațiilor, buletine informative în cîteva milioane de pagini.*

În noaptea în care „terminalele" de la baze anunțau, pe rînd, rezultatele ultimelor concursuri din cadrul celor 10 discipline sportive incluse în ediția bucureșteană a „Universiadei", am fost prezenți, la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" (clădirea care a găzduit Centrul de Presă). Tiberiu Țiganu — *„dispecerul-șef" — ne spunea :* „Pentru deservirea sutelor de ziariști români și străini acreditați la întrecerile Universiadei, care aveau nevoie, la intervale scurte de timp, de buletine informative, Computerul instalat în căldirea Centrului de presă a prelucrat informații difuzate în nu mai puțin de 30 000 de pagini zilnic. Desigur, pentru aceasta a trebuit să apelăm la specialiști, adică la programatorii computerelor".

Un colțișor al oamenilor cu aparatelor lor... miraculoase, care au fost, în zilele Universiadei, de un real sprijin pentru ziariști.

Referindu-se la munca acestor oameni, la sprijinul primit din partea lor, corespondentul Agenției de presă China Nouă la București, Liu Jing Tao, *ne spunea :* „Lucrul cel mai bun este că primeam, eu și colegii mei acreditați la Universiadă, știrile cele mai proaspete, unele la cîteva minute după terminarea competițiilor, și nu oricum, ci „legate" într-un buletin informativ, atît de util muncii ziariștilor. Mulțumesc pentru această promptitudine".

Dar oamenii de la Centrul de presă nu au fost singurii adevărați colaboratori ai ziariștilor. Alături de ei — deși aflați într-un alt capăt al Bucureștiului, aproape de complexul „23 August" — au lucrat tipografii. Muncitoarea Elena Stanciu *ne spunea :* „Desigur, trebuia să ne facem treaba pentru care sîntem calificați, dar mărturisim că dacă am făcut-o ceva mai bine, eu și colegii mei Dumitru Dobre, Maria Horina, Elena Radu, este și pentru că ne place sportul".

Așadar oamenii din umbra Universiadei, cei care au informat pe ziariști și, implicit, milioanele de cititori ai publicațiilor — lucrînd 24 de ore din 24 — au avut aceeași grea sarcină, iar meritul lor este că s-au achitat de ea mai mult decît onorabil...

Ion GAVRILESCU

ADIO SAT, ADIO UNIVERSIADĂ !

O MARE ȘI NEVĂZUTĂ MEDALIE

Bucureștenii s-au despărțit ieri de oaspeții lor. Universiada '81 s-a încheiat. Marele stadion „23 August" — arhiplin — a salutat, cu nedrămuitele sale aplauze, pe purtătorii drapelelor țărilor participante. **„Ce păcat că s-a sfîrșit,** spune colegul **Dino Pistamiglio** de la **„Tuttosport"** din Torino. **Nu știu dacă am fost în stare să redau, în reportajele mele, atmosfera de mare cordialitate ce a domnit aici. Românii mi-au plăcut extraordinar. Sînt apropiați, sînt deschiși, o plăcere să le fii oaspete. Noi, italienii, avem multe motive de bucurie și datorită comportării bune a sportivilor noștri. Așa că amintirile plăcute de la București sînt complete. Voi dedica o serie de reportaje zilelor petrecute în România, încercînd să transmit cititorilor mei ceea ce am simțit eu aici".** Și redactorul cunoscutului ziar din Torino privește, cu un aer de regret, ultimele pilpîiri ale uriașei flăcări...

Stau de vorbă cu un sportiv care nu a participat la Universiadă. Este **Octavian Ionescu,** asistent la catedra de educație fizică a A.S.E., fotbalist de prima divizie. **„Spectacolele Universiadei nu se pot uita. Parcă a fost o întrecere între momentele de mare dramatism, de supremă încleștare a luptei, și cifrele-record înregistrate în serie. Reprezentanții noștri s-au întrecut pe ei. Pot să afirm că fiecare lot a evoluat la cele mai înalte posibilități, că în fiecare întrecere de perfect echilibru, tricolorii au știut să se impună. Fiecare mare duel pe care l-am văzut a reprezentat o lecție pe viu pentru noi, cei care nu am participat la Universiadă. Vă asigur că am învățat ce trebuia din aceste demonstrații ale virtuozității sportive, ale unei mari voințe de a reuși, o demonstrație convingătoare de spirit de echipă".**

În ultima zi de întreceri l-am întîlnit pe înotătorul brazilian **Marcelo Juca.** L-am rugat să ne împărtășească impresiile sale. **„N-am reușit vreun rezultat deosebit. Un loc opt în proba de 400 m liber. Sigur că aș fi dorit să realizez mai mult. Dar asta contează mai puțin. Peste ani voi păstra amintirea unei călătorii minunate. Oamenii ne-au îmbrățișat, la propriu și la figurat. Sinceritatea și exuberanța lor m-au cucerit. Zilele au trecut ca orele și orele ca minutele. A venit și clipa despărțirii. Sper să mai revin la București și mai sper să reîntîlnesc, la viitoarea Universiadă canadiană, pe prietenii mei români".**

Antrenorul de scrimă italian **L. Volpini** are mulți ani de profesorat pe planșele de antrenament. **E un om reținut și tăcut ; parcă nu ar fi din temperamentala peninsulă. Ne-a vorbit însă cu un entuziasm tineresc despre Universiadă și București. „Din lunga mea carieră de antrenor păstrez multe și vii amintiri. La cîte concursuri nu am fost ! Cîte bucurii dar și cîte decepții nu am avut ! De la Universiada română mă întorc numai cu raze de soare în suflet. Mulți amici îmi spuseseră că românii sînt gazde admirabile. Credeam că vorbesc și din politețe. Îmi dau seama că n-au exagerat cu nimic. Apoi, pentru munca mea, Universiada a reprezentat o mare bucurie. Elevii mei s-au comportat strălucit într-un concurs strălucit și au obținut importante succese. Da, cînd mă voi gîndi la ce au fost acești îndelungați ani de antrenorat, zilele Universiadei '81 vor fi totdeauna înconjurate de admirabile amintiri pe care îți place să le rulezi mereu pe pelicula minții".**

Universiada '81 s-a încheiat. Bucureștiul s-a despărțit, ieri, de oaspeții săi. Gestul acelor sportivi britanici care au făcut ocolul stadionului purtînd o bucată de pînză pe care scriseseră doar două cuvinte cu mari rezonanțe în inimile noastre, **„Mulțumesc România !"** vorbește foarte mult despre sentimentele cu care studenții sportivi din toate colțurile lumii pleacă spre casele lor. Ospitalitatea caldă, amabilitatea directă a românilor a cucerit o mare și nevăzută medalie de aur, medalia amiciției adevărate, a inimilor deschise și darnice.

Bucureștiul și oamenii ce-l locuiesc spun un cald „La revedere" miilor de tineri care i-au fost oaspeți în zilele Universiadei '81

Eftimie IONESCU